

31.2.4

16a → 17a (מסנה ד) (וזה לא נשתנה ריחו)

note: our first *מסנה* here uses the phrase *צאן ברזל*; it refers to an arrangement whereby the owner of animals gives them to a herdsman at an agreed-upon value and after, say, 10 years, that value is returned – and the offspring are included

1. אָךְ בְּכוֹר שׁוֹר אוֹ בְּכוֹר כֶּשֶׁב אוֹ בְּכוֹר עֵז לֹא תִפְדֶּה קֹדֶשׁ הֵם אֶת דָּמָם תִּזְרַק עַל הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת חֲלָבָם תִּקְטִיר אֲשֶׁר לְרִיחַ נִיחַח לָהּ: בַּמִּדְבָּר יח, יז
2. אִם לֹא בְּרִכּוּנֵי חֲלָצִיו וּמִגֵּן כֶּבֶשֶׂי יִתְחַמֵּם: אוֹיֵב לֹא, כ
3. וְשֹׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחִטָּאת לָהּ עַל עֲלַת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: בַּמִּדְבָּר כח, טו
4. שׁוֹר אוֹ כֶּשֶׁב אוֹ עֵז כִּי יוֹלַד וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יִרְצָה לְקָרְבַּן אֲשֶׁר לָהּ: וַיִּקְרָא כב, כז
5. לֹא תִלְבֹּשׁ שֵׁעִטָּו צִמָּר וּפְשִׁתִּים יִחְדּוּ: דְּבָרִים כב, יא
6. גְּדָלִים תַּעֲשֶׂה לָךְ עַל אַרְבַּע כַּנְפוֹת כְּסוּתָךְ אֲשֶׁר תַּכְסֶּה בָּהּ: דְּבָרִים כב, יב
7. וְהַבְּגָד כִּי יִהְיֶה בּוֹ נֹגַע צִרְעַת בְּבִגְד צִמָּר אוֹ בְּבִגְד פְּשִׁתִּים: וַיִּקְרָא יג, מז
8. אֱלֹהִים מוֹעֲדֵי ה' אֲשֶׁר תִּקְרָאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהַקְרִיב אֲשֶׁר לָהּ עֲלֶיהָ וּמִנְחָה זָבַח וְנִסְכִּים דָּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ: וַיִּקְרָא כג, לז

- I ד *מסנה* if a Jew accepts a non-Jew's flock as צ"ב
- a *then*: the offspring are exempt from בכורה, but not the next generation
- i *implication*: צ"ב is considered the property of the (original) owner, since he didn't yet get paid
- ii *challenge*: ברייתא – we may not accept צ"ב from Jew as the payment of young is considered רבית (→in מקבל) –
- 1 *answer1* (אב"י): our *מסנה* is a case where owner accepted loss and depreciation; ברייתא – where he didn't
    - (a) *challenge* (רבא): if he accepts depreciation and loss, this isn't considered צאן ברזל
      - (i) *furthermore*: why interpret two different agreements to same wording?
      - (ii) *furthermore*: *מסנה* should have specified – this is only true if he accepted...
    - 2 *answer2* (רבא): both cases are "normal" צ"ב; but in our case, since non-Jew has rights to collect from young
      - (a) *therefore*: since יד גוי is in the "middle" – exempt from בכורה
- b *if*: he put the offspring in lieu of the original animals (for collection), one more generation is exempt
- i *dispute* *הונא יהודה* ר' הונא in first case (without "in lieu") – which generation is חייב (0=צ"ב; 1 – offspring etc.)
- 1 *הונא*: 1 is exempt, 2 is חייב
  - 2 *יהודה*: 2 is also exempt, 3 is חייב
    - (a) *Challenge*: only if he put #1 in lieu of #0 does exemption o to #2 → else, #2 is חייב
      - (i) *Defense*: in any case, #2 is exempt; "in lieu" teaches that even in that case, where the non-Jew may take the offspring, only #2 is exempt, not #3
      - (b) *Challenge*: רשב"ג (below) using "10"
        - (i) *לרב יהודה*: it works – he claims that ת"ק uses exact generations – that's why רשב"ג uses a number
        - (ii) *לרב הונא*: who feels ת"ק is inexact, why would רשב"ג use exact numbers?
          1. *Answer*: רשב"ג is responding to "in lieu", where ת"ק used exact numbers of generations
      - (c) *Challenge*: ברייתא – if one receives צ"ב from גוי, offspring are exempt, their offspring are חייב
        - (i) *Answer* (for *יהודה*): read "they and offspring" (פטור) and "their offspring's offspring" (חייב)
      - (d) *Altnerate version*: ולדי וולדותיהן פטורין
        - (i) *Answer* (for *הונא*): read ולדות פטורין, but ולדות חייבין

c *dissent*; רשב"ג – exempt "until 10 generations" (forever), as the owner may seize any of them

II ה *מסנה* if a ewe birthed something looking like a goat – or vice-versa – exempt from בכורה

a *however*: if it had some similarity to the mother – בכורה

